

Гордо носить гребінець.
Він – сміливий молодець!
Курочок обороняє,
Гострим дзьобом захищає.

Крильця кольорові,
Барвисто-веселкові,
Оченята чорненькі,
Вусики довгенькі.

В земляній сиджу коморі,
А коса моя – надворі.

На білих м'ячиках
в гнізді сидить.
Підійдеш ближче –
закричить.

І мала, і кучерява,
І тихенька, і ласкава.
Песик її стереже,
Баба доїть і стриже.
Має брата баранця,
Називається ...

Над подвір'ячком літає,
Все блискуче підбирає.
І сварлива, й білобока.
Відгадай, хто це? ...

Ходить гордо по подвір'ю,
Розпустивши хвіст та пір'я,
Набундючившись, мов пан...
Це не півень, не фазан.
Галасливий в нього крик.
Здогадались? Це ...

Сидить баба, серед літа
в сто сорочок одіта.

